

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1618. usque ad annum 1620

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118847

§. 96. Bucquoius leviter vulneratus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67326](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67326)

Sæc. XVII. opportunissimi præsidium conferta ma-
 A. C. 1620. nu dejicerent: Nec tamen incruenta
 hæc Cæsareo - Boicis velitatio fuit, tru-
 cidato Ascanio Aquaviva & Scipione
 Serfano, vulneratis quoque quibusdam,
 paucis tamen, Ordinum Ductoribus,
 ac gregariis militibus. Ast hostium
 centuriis aliquot, non modo graviter
 faucis, sed & interfectis grandior cla-
 des erat, cæsis præcipue Theodoro Do-
 navio Comite supremo Hollachianorum
 Tribuno, & Anhaltini Principis Vexil-
 lifero, quem Crazius Equitum Tribu-
 nus glande plumbea trajecit, ejusque
 Vexillum auro contextum abstulit: ca-
 ptus quoque cum aliis quibusdam Ba-
 ro Teifelius. Tandem Bucquoiani post
 duas a cæptis jam concursibus horas
 advenerant, qui e sinistro sylvæ latere
 Bohemorum castra assiduis balistarum
 ictibus tota nocte infestarunt, infausto
 Marci Philippi Fuggeri Comitis fato,
 cujus utrumque pedem excussa tor-
 mento bellico pila a poplitibus avulsit.

§. XCVI.

Bucquoius leviter vulneratus.

Tum ibidem commorati sunt Cæsareo-
 Boici, qui com meatum ex Ba-
 varia advehendum expectantes, cre-
 bris velitationibus cum hoste con-
 gressi

gressi frustra eum ad summæ rei discrimen prælio tentandum elicere nitebantur, non sine ipsius Bucquoi periculo; postquam enim Boici hostem non sine clade a munito quodam Templo ejecerant, & Anhaltinos in suis munimentis, ipsamque Rackonitiam urbem continuata tormentorum procella oppugnaverant, Bucquoius quoque die tertia Novembris noctu Hungarorum castra obruere parabat, irrito tamen successu; hi enim explorato hostis consilio stagni cujusdam aggerem interscindentes aquam omnem in subjectos campos tam præcipiti impetu emisissent, ut Bucquoiani nonnisi pectore tenus & pœne collo per incerta vada natantes ad castra sua reverti cogerentur. Altera die velitatione inter Cæsareos & Bohemos facta Bucquoius, dum suis auxiliatum properat, leviter in summo femore vulneratur: demum vero Maximilianus, postquam Launa Urbs ultro sese Cæsaris obsequio dederat, castrorum motionem recta Pragam versus ad quintam Novembris diem indixit; Ergo a Boicis pariter & Bucquoianis Lithsahanam versus præstituta dié totis castris discessum: quo comperto Anhaltini relictis castris suis Cæsareos non tam assequendi, quam præveniendi studio in-

Sæc. XVII.

A. C. 1620.

Sæc. XVII. sequuntur, ac densæ nebulæ beneficio
 A. C. 1620. totum Catholicorum exercitum, qui
 ab eis nonnisi mille nongentorum passuum
 intercapedine distabat, intacti atque inobservati
 pertranseunt, dolorem tamen Cæsareorum ex elapsa
 prælii occasione conceptum temperabant triginta
 currus omni commeatus castrensibus opulentia
 referti, quos nostri Bohemis interempto Hungarico
 præsidio eripuerunt, demum Strassio oppido deditione
 capto, Maximilianus die septima Novembris triplicem
 hostilis Equitatus turmam e colle, quem tenebant,
 immissa in eos Equitum peditumque expedita manu
 dejecit, simulque ab eis, qui fugitivos insequerentur,
 comperit, quod Anhaltini & Turriani exercitus pars
 instructa jam acie in late patente planitie eo fine
 subsisteret, ut nostros Praga positus remoris
 intercluderet vel avocaret; mox igitur Maximilianus
 hostem, ne rursus elaberetur, circumcludi jubet,
 simulque de opportuna prælii occasione Bucquonium
 monet, qui tamen plus serius, & regressis jamjam
 in stationes suas hostibus, Pragamque versus
 tendentibus advenit.